

Regionernes Lønnings- og Takstvæsen
Dampfærgevej 22
2100 København Ø

5. februar 2020

Oplæg til forhandling af ny overenskomst om kiropraktik 2020

Indledning

Med henvisning til § 39, stk. 3 i overenskomsten mellem Regionernes Lønnings- og Takstnævn og Dansk Kiropraktor Forening, som trådte i kraft den 1. april 2017, er det mellem parterne aftalt, at næste overenskomstforhandlingsforløb skulle gennemføres på uopsagt grundlag med ikrafttræden den 1. april 2020.

Der er efterfølgende i enighed mellem parterne aftalt en revideret tidsplan for udveksling af overenskomstoplæg og gennemførelse af forhandlingerne. Det er således i fællesskab aftalt, at ny overenskomst først træder i kraft den 1. oktober 2020 – under behørig hensyntagen til at sikre en rimelig implementering.

Mere lighed i sundhed

Overenskomsten mellem RLTN og DKF bør bidrage til det samlede sundhedstilbud i den primære sundhedssektor, og bør derfor på lige fod med sammenlignelige praksisoverenskomster støtte op om den store gruppe borgere, der har udfordringer i bevægeapparatet, der dagligt påvirker den enkelte borgers trivsel og mulighed for at være en aktiv samfundsborger, og dermed bidrage værdigt til fællesskabet. Det er på den baggrund DKF's opfattelse, at overenskomsten både i forhold til indhold og økonomi, så vidt muligt skal understøtte kiropraktorerens muligheder for at tilbyde og yde alle patienter behandling. Det være sig både i forhold til behandling på klinik og ved ekstern tværfaglig indsats.

Efter DKF's vurdering bør en ny overenskomst derfor tage udgangspunkt i de mange gode og succesfulde beslutninger og tiltag, der blev iværksat med OK17, og drøfte hvordan man kan optimere anvendelsen og rammerne til patientens fordel.

Det betyder fortsat fokus på yderligere implementering og udvikling af pakkeforløb og ydelser med afsæt i de i overenskomstperioden høstede erfaringer og den udvikling, der i øvrigt er observeret i praksissektoren.

Derudover ser DKF gerne et fortsat fokus på både konsolidering og udvikling af initiativer inden for eksisterende overenskomstområder, som for eksempel systematisk efteruddannelse og kvalitetssikring. Samt ikke mindst udvikling inden for konkrete faglige emneområder og samfundsmæssige tendenser, der potentielt kan have stor betydning for fremtidens sundhedsvæsen og patienter – her tænkes eksempelvis på billeddiagnostik og digitalisering og behov hos fremtidens patient.

Foruden at arbejde videre med eksisterende overenskomstemner, er der efter DKF's vurdering også i høj behov for at drøfte behov for nye tiltag, der imødekommer patienternes ønsker og behov, så kiropraktorerne med afsæt i overenskomsten kan bidrage til at sikre mere lighed i sundhedsvæsenet for alle borgere. Hvilket også betyder drøftelser om, hvordan der kan skabes en lettere økonomisk adgang til kiropraktik.

Det nære sundhedsvæsens fremtid, herunder samarbejde på tværs

DKF ønsker fortsat en overenskomst, der kan understøtte, at kiropraktorerne faglige kompetencer inden for udredning, diagnosticering, forebyggelse og behandling bringes i spil for den store gruppe af patienter, der har problemer i bevægeapparatet. Derfor foreslår DKF, at kiropraktorerne kompetencer også bruges i forbindelse med det kommunale samarbejde om at sikre patienters tilbagevenden til arbejdsmarkedet, eksempelvis ved honorering af deltagelse i rundbordsamtaler og/eller attester fra kommunale instanser.

I et fremtidens sundhedsvæsen, der må forventes at skulle tættere på borgerne, ønsker kiropraktorerne at byde ind med faglig viden på specialistniveau i forhold til patienter med muskelskeletale gener, herunder også at spille en væsentlig koordinerende, rådgivende og vejledende rolle, når der skal drøftes og etableres bedre sammenhæng i behandlingen af patienter hos alle sundhedspersoner i praksissektoren og sygehusvæsenet.

Det kræver en kortlægning af arbejdsgange og processer, hvor der sættes fokus på, hvordan samarbejde og sammenhængen i sundhedsvæsenet kan understøttes af teknisk moderne løsninger. Løsninger der sikrer kiropraktorer og andre sundhedspersoner den rette tekniske infrastruktur og honorering, der støtter op om anvendelsen og behandlingen af patienterne, så disse får det fulde udbytte af det potentiale, der ligger i et forbedret tværfagligt samarbejde.

Ydelsesbeskrivelserne og tilskudsstrukturen

Med udgangspunkt i den eksisterende ydelsesstruktur i overenskomsten er det kiropraktorerne ønske, at ydelsesbeskrivelserne løbende opdateres og justeres, så de følger den faglige udvikling i patientbehandlingen i kiropraktorpraksis.

Det fordrer en generel gennemlæsning og –skrivning af ydelsesbeskrivelserne, således de lever op til det, der ved etableringen af ydelserne var hensigten med de enkelte ydelser. På baggrund af opsamling af erfaringer fra den forgangne overenskomstperiode, hvor der kigges ind i, hvordan ydelserne er anvendt i klinisk praksis, foreslår DKF det også drøftet, om tilskudsstrukturen kan sammensættes anderledes, så den imødekommer særligt sårbare patientgruppers behov, og dermed bidrager til at mindske uligheden i sundhed.

Pakkerne fra OK17

Som en del af en grundig gennemgang af ydelses- og tilskudsstrukturen finder DKF, at der er behov for en yderligere undersøgelse af overenskomstens to specialer inden for én økonomisk ramme, herunder også nedsættelse af en arbejdsgruppe, der undersøger, hvilke pakker der fremadrettet kan imødekomme de forskellige patientgruppers behov og særligt udsatte patienters behov.

Træningsydelse

Som led i at bringe kiropraktorerne faglige kompetencer i spil, foreslår DKF, at der arbejdes for, at træning, som opfølgende behandling, aktiveres i højere grad end tidligere. Særligt ønskes det drøftet, hvordan overenskomstens træningsydelse understøtter dette, især med henblik på bedre mulighed for at inkludere holdtræning.

Kiropraktisk medhjælp

Med afsæt i reglerne omkring autoriserede sundhedspersoners benyttelse af medhjælp ser DKF et behov for indgående at drøfte kiropraktorerne anvendelse af medhjælp inden for overenskomstens virkeområde. En faglig forsvarlig anvendelse heraf vil frigive tid og kiropraktisk faglige ressourcer og kompetencer hos kiropraktorerne, således de kan udfylde rollen som diagnostikere, hvilket er en specialiseret spidskompetence i uddannelsen i klinisk biomekanik.

Henvisning til andre sundhedsprofessionelle

Som led i at skabe mulighed for, at kiropraktorerne kompetencer som diagnostikere bringes mere i spil, ønsker DKF også mulighederne for at etablere henvisningsret for kiropraktorer til øvrige sundhedsprofessionelle som eksempelvis fysioterapeuter, specialelæger og hospitaler, drøftet i forhandlingerne.

Kvalitet

I Overenskomst om Kiropraktik 2017 besluttede parterne, at kiropraktorerne skulle akkrediteres i henhold til Den Danske Kvalitetsmodel. Det blev ligeledes besluttet, at akkrediteringen skulle foregå over en toårig periode fra den 1. januar 2018 til den 31. december 2019, og endelig blev det aftalt, at rådgiverfunktionen skulle varetages af IKAS.

Ved årsskifte har alle kiropraktorer haft surveybesøg, og akkrediteringen viser, at kvaliteten på kiropraktorområdet er høj.

Ud over akkreditering besluttede parterne at arbejde med indsamling af diagnosekoder i kiropraktorpraksis. Formålet med at indsamle diagnosekoder i kiropraktorpraksis er at danne overblik over de individuelle patientforløb og give mulighed for systematisk datafangst og kvalitetsudvikling på baggrund heraf. I overenskomstperioden 2014-2017 påbegyndtes implementering af ICPC-2-koder i kiropraktorpraksis, og qua akkrediteringen vides, at alle kiropraktorklinikker

arbejder med diagnosekodning – kvaliteten og validiteten er dog ikke undersøgt. Ligesom den ønskede indsamling af diagnosekoder ikke er gennemført.

DKF ønsker i den kommende overenskomstperiode at arbejde videre med det allerede påbegyndte kvalitetsarbejde – herunder at lave datafangst på diagnosekoder samt at viderebringe erfaringerne fra akkrediteringen.

DKF ønsker, at der oprettes en dedikeret kvalitetsenhed, der kan udvikle og drive dette arbejde.

I arbejdet med at inddrage erfaringer fra akkrediteringen, kan kvalitetsenheden anvende surveyornes erfaringer og kendskab til kvaliteten i kiropraktorpraksis og arbejde på at understøtte fastholdelse af kvalitetsniveauet.

Ift. diagnosekodning og datafangst ønsker DKF, at kvalitetsenheden arbejder med at sikre ensartet kodning, samt at koderne indsamles i en database, hvorfra der kan laves dataudtræk og tilbagerapportering til de enkelte klinikker. Således vil det på sigt blive muligt for klinikkerne at arbejde med databåret kvalitetsudvikling.

Endvidere ønsker DKF mere patientinddragelse i kvalitetsudviklingen, hvorfor DKF påtænker, at kvalitetsenheden også kan udarbejde og effektuere en patienttilfredshedsundersøgelse samt udarbejde et PRO-projekt på bevægeapparatsområdet.

DKF ser fordele i, at kvalitetsenheden forankres i relevant fagligt regi og foreslår, at rammer, placering og finansiering af kvalitetsenheden drøftes nærmere.

På nuværende tidspunkt må kiropraktorerne i nogle regioner anvende regionens datakonsulenter, mens konsulenterne i andre regioner er forbeholdt læger og speciallæger. Grundet generel øget digitalisering i kiropraktorpraksis samt det ventende kvalitetsarbejde med diagnosekodning og datafangst, ønsker DKF, at tilgængeligheden til denne service skal være ens for alle overenskomstmeldte klinikker – og ikke blot klinikker beliggende i specifikke regioner. DKF ønsker således, at regionerne yder, via datakonsulenter, hjælp og generel rådgivning til kiropraktorpraksis vedrørende IT.

Systematisk efteruddannelse

I overenskomsten fra 2014 besluttede partnerne at arbejde med efteruddannelse af kiropraktorer, hvorefter der i overenskomstperioden blev nedsat en arbejdsgruppe, der udarbejdede retningslinjerne for systematisk efteruddannelse af kiropraktorer.

I overenskomstperioden 2017-2020 har kiropraktorerne selv skullet registrere deres efteruddannelsesaktivitet, hvilket erfaringer viser, at langt hovedparten af kiropraktorerne har gjort.

Bestyrelsen for Fonden til fremme af kiropraktisk forskning og postgraduat uddannelse har det overordnede ansvar for den systematiske efteruddannelse, og NIKKB er ansvarlig for at udmønte ordningen og udbyder selv en stor del af efteruddannelsesaktiviteterne.

På baggrund af det høje antal registreringer vurderer DKF, at ordningen fungerer godt og efter hensigten. DKF mener ikke, at der i overenskomsten er behov for yderligere forbedrende arbejde, men at de justeringer, der måtte være, primært kan ændres i regi af NIKKB og Kiropraktorfonden.

Ejerforhold og ydernumre

For at sikre en øget geografisk dækning ønsker DKF en drøftelse af overenskomstens bestemmelser vedrørende ejerforhold, kapacitetsplanlægning og heraf afledede problematikker. Dette særligt med henblik på at understøtte initiativer, som øger mulighederne/incitamentene for nedsættelse i yderområder, eller på anden måde understøtter sikring af adgangen til kiropraktor i hele landet.

Det kunne for eksempel være ved at etablere mulighed for satellitklinikker, flere ydernumre til samme klinik og/eller ydernumre, der kan benyttes på flere klinikadresser.

DKF ønsker også en særskilt drøftelse af muligheder i forhold til øget tværfagligt samarbejde, herunder klinikfællesskaber og integrering i sundhedshus mv.

Billeddiagnostik

Med baggrund i en række nye love og bekendtgørelser har branchen og overenskomstens parter i fællesskab sikret finansiering og bevilliget tilskud til en nødvendig opgradering og modernisering af KirPACS. Implementeringen af opgraderingen er i fuld gang.

Der skal fortsat arbejdes på at alle kiropraktorklinikker opkobles til KirPACS således, at billedkommunikation kan foregå i alle klinikker via en fælles central IT-platform, og patienter og behandlere kan drage fuldt udbytte heraf, og få tilgang til billedmaterialet fremstillet i kiropraktorpraksis eller i hospitalsregi.

Derved sikres fuld integration af kiropraktorerne i det øvrige sundhedsvæsen på det billeddiagnostiske område. En proces som blev påbegyndt i overenskomststaf-talen fra 2011.

Da de nye lovkrav og implementeringen fordrer investering i arealdosimeter, foreslår DKF, at det drøftes, hvorvidt der mellem parterne kan aftales tilskud til denne investering. Ligesom billedudveksling og tilslutning dertil ikke bør medføre ekstra udgifter til klinikker og patienter.

Digitalisering og fremtidens patient

I lighed med en række andre sundhedspersoners faggrupper i Danmark, er der også på kiropraktor-området behov for en mere dybdegående analyse af digitaliseringens udfordringer for faget og dermed for patienterne, men i særdeleshed også de mange muligheder for optimering af både behandling og arbejdsgange, en øget digitalisering rummer.

DKF ønsker derfor, at der også for kiropraktorer udvikles og etableres nye ydelser inden for overenskomsten, så der gives mulighed for eksempelvis at gennemføre e-konsultationer, telefonkonsultationer og videokonsultationer.

DKF mener, at overenskomstens øgede udnyttelse af de digitale muligheder også vil bidrage til en øget sammenhæng og integration i sundhedsvæsenet til gavn for patienternes tryghed og deres oplevelse af et kompetent og smidigt sundhedsvæsen.

Det er derfor væsentligt, at dette arbejde suppleres med drøftelser om forskellige former for honorarunderstøttelse for praksis, hvor der med fordel kan hentes inspiration hos andre faggrupper i sundhedssektoren.

Med disse ord og forbehold for under forhandlingerne at inddrage andre emner, skal DKF hermed endeligt indlede forhandlingerne.

Med venlig hilsen

Lone Kousgaard Jørgensen
Formand

Jakob Bjerre
Direktør